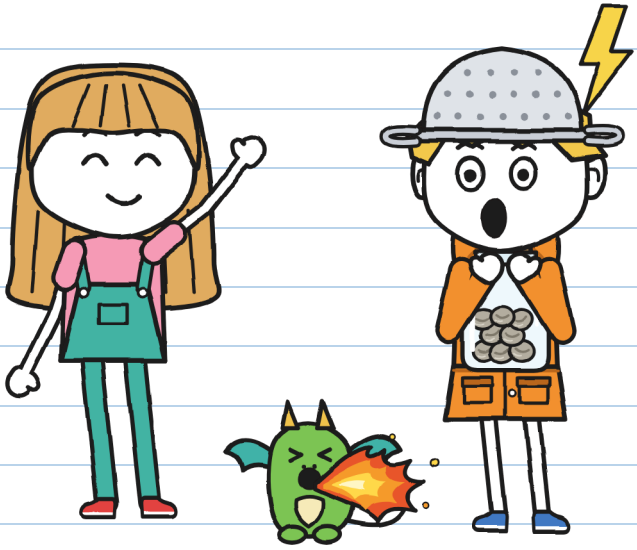
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 2

Не відкривати до грому

Lui Eriksson

(зошит Гуні)

РОЗМІР S
Початковий рівень · 7+

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 2

Не відкривати до грому

Текст та ілюстрації: Lui Eriksson

РОЗМІР S · Початковий рівень · 7+

Українська версія: LinguAula

Перше видання: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

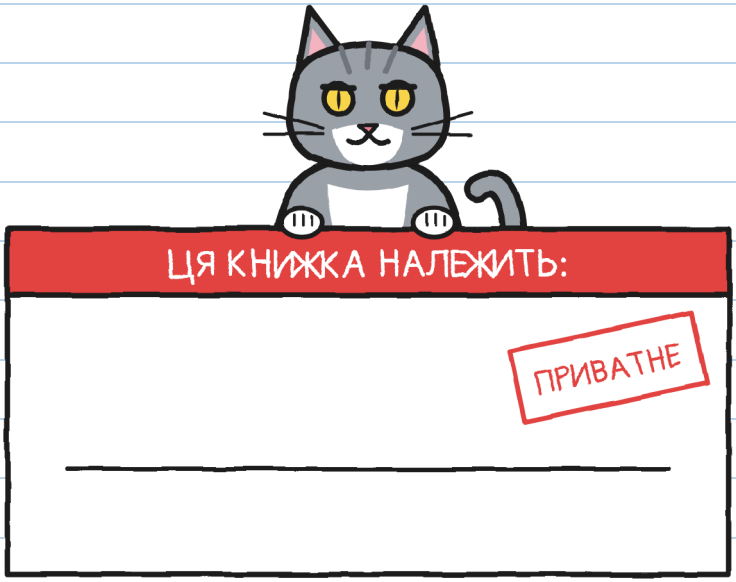
Можна вільно копіювати — для класу і для дому.

Друга книжка серії. Перша: «Ця посилка кусається».

LinguAula

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

Жоден грім не постраждав під час написання цієї книжки. —Ю.

І нікому більше. —Ю.

Якщо знайдеш, не відкривай до грому.

Ця печатка позначає те, що буває лише в казці: ти так не роби. Якщо це триває кілька сторінок, написано ВІД ТУТ і ДО ТУТ. Під час справжньої грози діє сторінка 76. —Ю.

ХТО Є ХТО

Гуні. Кур'єр по суботах. Мисливець за грозами (більш-менш). Це його зошит.

Юля. Рахує секунди між блискавкою і громом. Пише зеленим і підписується Ю.

Крихта. Дитинча дракона. Повторює все за Гуні. Усе.

Тоньо. Розвозить для БЛИСКАВКИ на велосипеді. За десять хвилин або безкоштовно.

Флора. Садівниця з вулиці Канальної, 9. Каміння не підписує.

Віра. Доглядає драконів у Домі драконів, поруч із будинком Флори. Крихта живе з нею.

Мара. Власниця «Неможливих доставок». Носить відьомський капелюх. Знає більше, ніж каже.

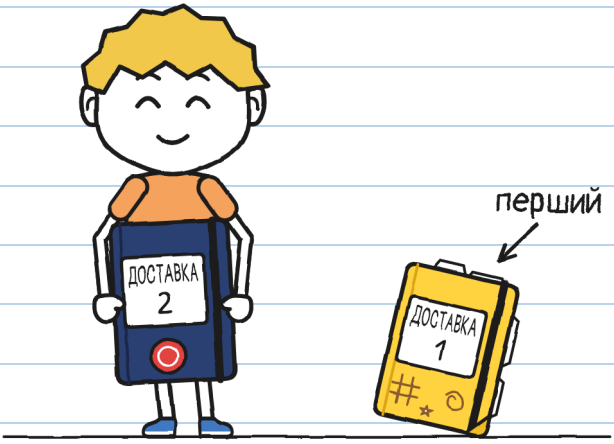

R. Надсилає посилки, які ніхто не може доставити. Імені ніхто не називає.

ЗОШИТ ДОСТАВОК 2
Гуні

ОФІЦІЙНИЙ.

«Офіційний»: першою його читаю я. Офіційно. —Ю.

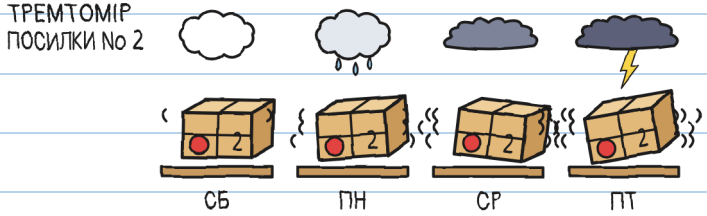

Зошит No 1 закінчився: він повний. Цей мені дала Мара, власниця крамниці. На ньому печатка крамниці. Каже, що офіційний зошит не розмальовують. Побачимо.

РОЗДІЛ 1

Мисливець за грозами

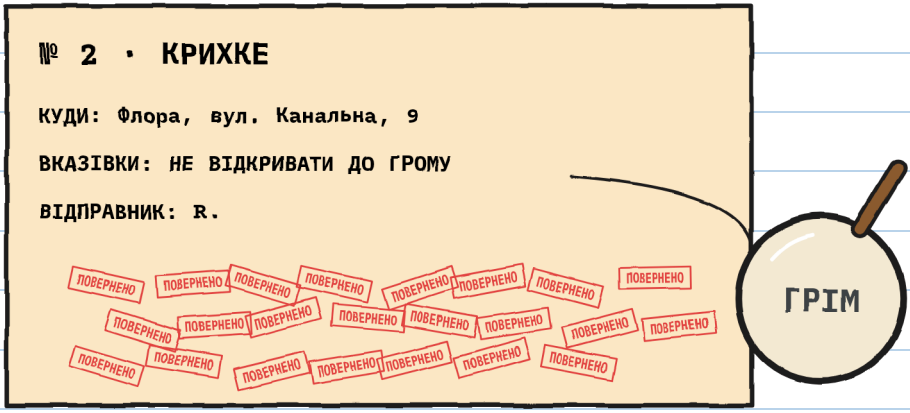
У крамниці Мари є посилка, яка тремтить. Щодня трохи дужче.
Я не збираюся її чіпати.
Остання, яку ми з Юлею доставили, була яйцем.
Тепер її звуть Крихта, вона має крила й повторює за мною все.

У крамниці навпроти мого дому лишилося дев'ятнадцять повернених. Одна дуже поспішає.

Це не страх: насувається гроза. У суботу, о шостій вечора. Я шість разів дивилася прогноз погоди. —Ю.

Повернена посилка завжди повертається. Хто її отримує, мусить підписати етикетку чорнилом, що не стирається, як-от зеленим маркером Юлі. Інакше на світанку вона летить на свою полицю. Усі їх надсилає одна й та сама людина: R.

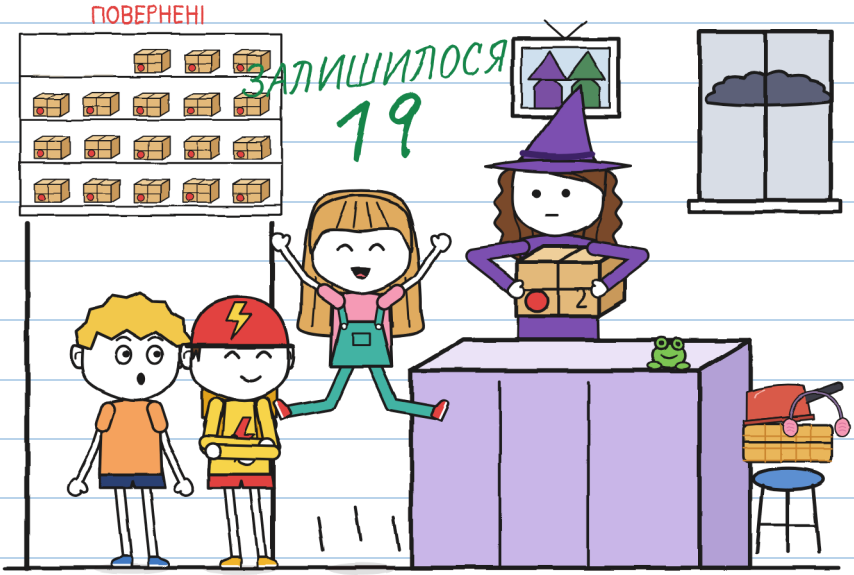

На посилці No 2 було двадцять три штампи ПОВЕРНЕНО.

Двадцять три. Я порахувала їх двічі. —Ю.

— Двадцять три рази я носила її сама, — сказала Мара. — І жодного разу під час грози.

У суботу о десятій Мара чекала нас із посилкою No 2. Тоньо вже був там. По суботах ми втрьох відбуваємо покарання за те, що без дозволу доставили посилку No 1. Допомагаємо в крамниці.

— Цю, — сказала Мара, — доставите ви. Сьогодні по обіді.

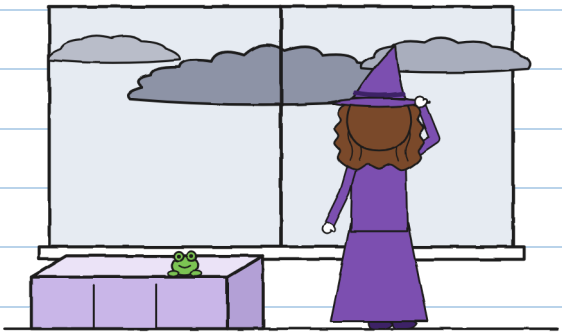

Юля підстрибнула дуже високо. Ледь не торкнулася таблички ЗАЛИШИЛОСЯ 19.

Мара поставила три умови. Вона порахувала їх на пальцях:

1. Виходите о п'ятій, до грози. Залишаєтеся в Флори, доки вона не мине.
2. Ваші родини вже знають. Флора теж.
3. Правило з етикетки: не відкривати до грому. Годиться той, що просто над вами; далекі — ні.

— А ти не йдеш? — запитала Юля.

— У мене тут справи, — сказала Мара. І подивилася крізь вітрину: небо сірішало.

Які справи? —Ю.

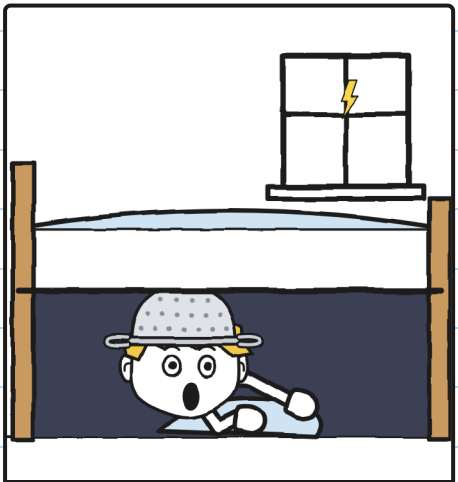
Тоді Юля подивилася на мене.
— Ти любиш грози?

І я сказав те, що кажуть, коли так дивляться:

— Обожнюю. У моєму іншому районі я був професійним мисливцем за грозами.

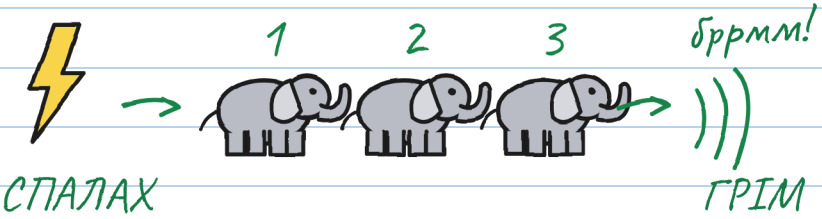
Що я сказав

Як було насправді

Професіонал з-під ліжка. —Ю.

Юля навчила мене рахувати грози. У моєму зошиті. Без дозволу, як завжди:

один слон, два слони, три слони...

1 слон = 1 секунда

3 слони = 1 кілометр (приблизно)

0 слонів = НАД НАМИ!

↖ Це грім з етикетки.
Далекі не відкривають посилку.

Більше слонів: ця блискавка вдарила далі.

Якщо чуєш грім, навіть далекий: в укриття!

Те, що знаєш, лякає менше. —Ю.

Мені це не було потрібно: я обожнюю грози. Але я записав — про всяк випадок.

Тоньо прочитав етикетку через моє плече.
— БЛИСКАВКА не доставляє під час грози.
Він показав нам дрібний шрифт на рюкзаку.
— Грози ще немає, — сказала Юля.
Тоньо глянув ще раз. Про «ще» — ні слова.

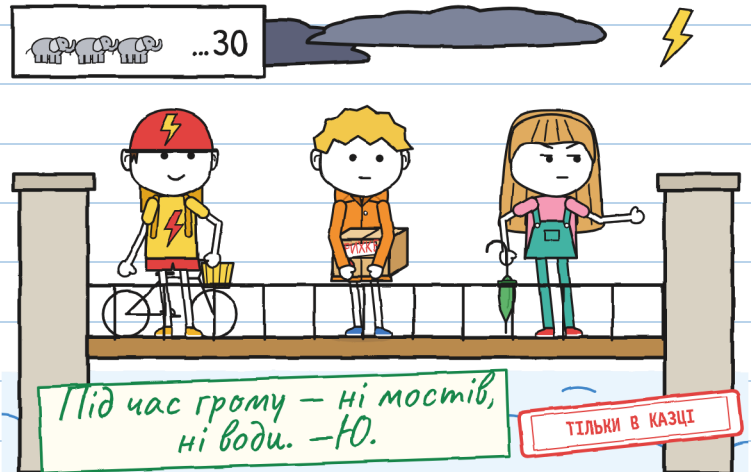

Дрібний шрифт був надто дрібний. —Ю.

І він пішов із нами.
О п'ятій я збігав додому по дощовик.
— Одягни помаранчевий, — сказала мама. — Ти точно йдеш? Бо ти ж, коли гримить...
— ДО ПОБАЧЕННЯ, МАМО!

«Бо ти ж, коли гримить...» ЩО? —Ю.

Ми перейшли Великий міст. Уночі його розводять для кораблів. Небо чорніло дедалі дужче. Посередині Юля помахала воді рукою. Дуже серйозно. Вони з каналом не ладнають.

Дуже далеко спалахнуло небо. Юля нарахувала тридцять слонів.

Бррмм.

— Ця блискавка вдарила приблизно за десять кілометрів, — сказала вона. — За прогнозом гроза буде о шостій.

— Прогриміло! — сказав Тоньо. — Тепер уже відкриваємо?

— Цей не відкриває посилку, — сказала Юля. — Той, що на етикетці, лунає разом зі спалахом: нуль слонів. Але цей уже чути: в укриття! Ми побігли до вулиці Канальної. Я вдав, що нічого не чую.

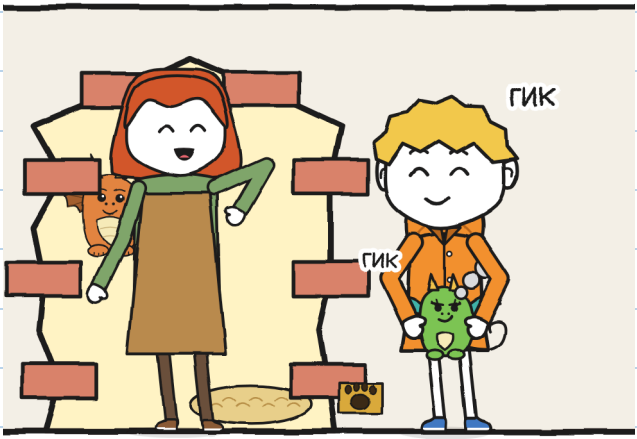
— Це була гикавка? — запитала Юля.
— Ні, — відповів я. — Гик!

Це зі мною з дитинства, лише від громів. Після кожного — багато гиків поспіль: один кожні три секунди. Коли гроза над головою, я не можу зупинитися. Це не страх. Моє тіло робить це саме.

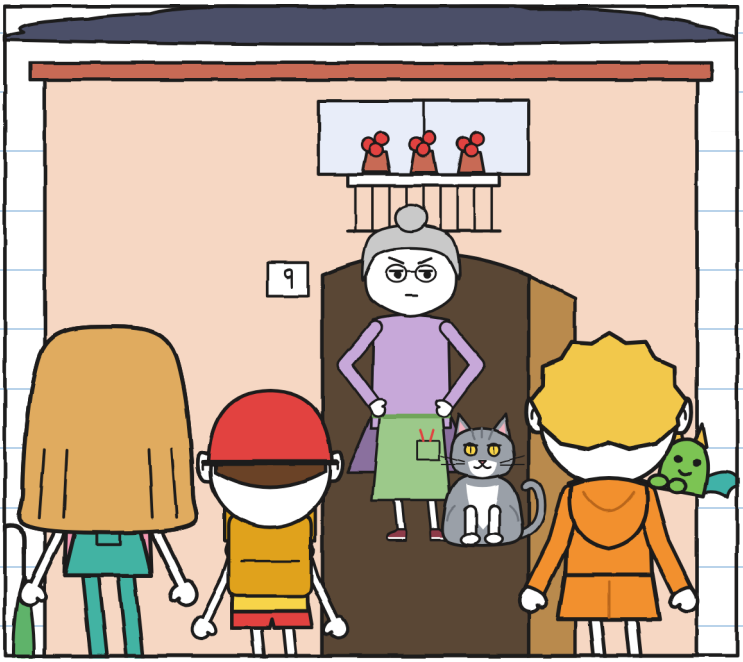
Це називається страх. —Ю.

Віра чекала нас біля своїх дверей, з Крихтою на руках. По суботах Крихта гуляє зі мною.
— Сьогодні лише до Флори: це її перша гроза, — сказала Віра й віддала мені її. — Вона повторює за тобою все, Гуні. Навіть те, що ти відчуваєш. Якщо злякається, не тягни її: вона вчепиться. Коли гроза мине, тричі стукни в мур, і я прийду.
— Я нічого не відчуваю, — сказав я. — Я обожнюю грози.

Далеко прогриміло. Я гикнув. Крихта гикнула. З її носа пішов дим.
— Усі всередину, швидко! — сказала Віра.

Будинок Флори — той із геранню. Дві суботи тому вона дивилася на нас із того балкона. Ми шукали двері Дому драконів. Вони схожі на стіну.

Флора відчинила двері. Ми навіть не встигли постукати. Вона подивилася на коробку. Подивилася на небо. Подивилася на Крихту.
— Дитинча Віри. Хай не спалить мені папороті, — сказала вона. — Заходьте, бо йде дощ. Попереджаю: каміння я не підписую.

ОДНА ІСТОРІЯ, ШІСТЬ РОЗМІРІВ

Є шість розмірів, від 3 до 16 років, і понад 20 мов. XXS, XS, S, M і L мають однакові сторінки й однакові малюнки. XL — це роман. Змінюється лише те, як розповідається.

РОЗМІР XXS · PRE-A1
ЮЛЯ ЛОВИТЬ СЬОМУ НАСІНИНУ.

РОЗМІР XS · A1
На підлозі лишилася одна насінина. Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР S · A2
Ще спалах: на підлозі лишилася тільки одна насінина. Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР M · B1
При наступному спалаху лишилася тільки одна насінина, і Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР L · B2
Коли знову спалахнула блискавка, на підлозі лишилася одна-єдина насінина, і Юля її піймала. Сім.

РОЗМІР XL · B2-C1
Ілюстрований роман · 13+

Рівні за ЗЄР орієнтовні.

Кожен у своєму розмірі. Та сама гроза. —Ю.

ДЛЯ РОДИН І ВЧИТЕЛІВ

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com